

menik pokojnemu cesarju Viljemu I. Navzoč je bil tudi sedanji nemški cesar in cesarica. — Celo protestanski listi priznavajo, da je občni nemški katoliški shod v Kolinu ob Reni dokazal, da vpliv katoliškega centra (katoliških poslancev) še ne propada in da prav katoličani se uspešno ustavljajo socijalnim demokratom.

Rusko. Carju se je zdravje obrnilo na bolje tako, da pojde še ta teden v Spalo. — One dni se je v Varšavi položil temeljni kamen velike pravoslavne cerkve. K tej slavnosti je morala priti tudi katoliška poljska mladina. Kako Poljaki naj ljubijo državo, katera tako žali njih narodno in versko čustvo?

Bolgarsko. Bivši ministerski predsednik Stambolov je izdal oklice na svojo stranko, da naj se ne udeleži volitev v sobranje, ker razpust sobranja ni bil po postavi. Stambolovi prijatelji se ne bodo udeležili volitev, ker vedo, da malokdo za Stambolova več mara. In to je pravi vzrok, da odsvetuje svoji stranki udeležbo pri volitvah.

Azija. Japonski maršal Jamagata je odpotoval na Korejsko, da prevzame poveljništvo japonske, na 100 tisoč mož pomnožene vojske. — Kitajci v severni Koreji trpijo pomanjkanje, ker so jih Japanci obkolili. — Te dni je več japonskih agentov prišlo v Evropo, da nakupijo orožja.

Afrika. Dasi je mladi maroški sultan prosil špansko kraljico, da naj ne pošlje v Fez konzula ali zastopnika, vendar se mu ni ugodilo. Sultan bojda šunta prebivalstvo zoper španskega, francoskega in angleškega konzula. Ako je to resnica, potem bodo nekega dne prišli Španci, Francozi in Angleži in med seboj razdelili Maroko.

Amerika. Vlada severnoameriške države je ponudila papežu jedno največjih ladij, na kateri se bodo prepeljali nazaj oni predmeti, katere so sv. oče poslali na razstavo v Chicago. — Slovenska društva, združena v »Jednoto«, dobro napredujejo ter napravljajo razne slavnosti, na katerih se neti ljubezen do materinega jezika. Pač vesel glas iz dalnje Amerike.

Za poduk in kratek čas.

Otroška ljubezen.

(Iz francoštine.)

Neka uboga udova ni mogla radi dolgotrajne boleznin hoditi, ne se premaknati; imela pa je dva prav pridna sina, dva močna mladeniča, katerima je že iz obraza odsevala rajska nedolžnost; skrbela sta za njo, kolikor sta le mogla tako, da jej ni primanjkovalo ničesar razven — zdravja. Starejšemu sinu, ki je bil večji in močnejši, bilo je ime Jože, delal je v steklarni ter veliko več zaslužil kot njegov brat, ali zato je pa imel tudi mnogo več trpeti, ker delo v steklarni je jedno najtežjih. Sleherno soboto, ko je prejel plačilo za cel teden, prišel je vesel domov, blizal se stolu, na katerem so sedeli bolna mati ter jim vsipal ves denar, ki si ga je bil prihranil, v njihovo krilo. »To le sem vam prinesel, ljuba mati, da vam ne bode treba stradati«, pravi radostno mladenič.

Mlajši sin Štefan izbral si je rokodelstvo, ki mu je manj neslo: postal je namreč vrvar in sicer samo za to, da bi se ne oddaljil preveč od svoje matere in da bi jim lahko stregel; prostor namreč, kjer je delal, bil je ob cesti vstric koč. Skoz okno ali če je bilo lepo vreme, tudi skoz vrata opazovala je starka svojega dobrega sina: in ko ga je videla delati celó blizu sebe

in ga slišala prepevati, pozabila je nehoté na svoje bolečine.

Kmalu je Štefan dosegel 20 let in bilo mu je odriniti k vojakom. Ako so mati le mislili na ločitev, postali so žalostni: saj Štefan jih še nikdar ni zapustil; vsak dan bil je na njihovo uho ropot kolesa, na katerem je sukal vrvi; vsak dan jih je razveseljeval glas lepega petja. Kaj bode, kaj bode, ako ostanejo ona sami doma? Pri teh mislih se je starka na skrivnem bridko jokala. — Starejši brat Jože hitro zapazi materino skrb. »Oh«, misli si sam pri sebi, »ako Štefan gre, moja dobra mati žalosti umrjejo; on opravlja doma vse delo, tudi žensko, in zna bolj skrbeti za njih, kakor jaz; on jim je potrebnejši od mene. Ne, ne, Štefan ne sme iti k vojakom, ampak jaz grem. To bode mater manj bolelo, kakor pa, če zgubijo mojega brata!«

Nekega večera sedi Jože pri nogah svoje matere, prime jih za roko ter reče, med tem ko je moral zbrati vse moči, da je prikrival svojo bolest in kazal vesel obraz: »Nekaj bi vam rad povedal. Mene je postava oprostila vojaščine, ker sem najstarejši sin udove, ali jaz sem vedno imel veselje do vojaškega stanu in brez vas bi zdaj že dolgo služil pri kakem regimentu. Jeden vaših sinov mora iti; ali dovolite, ljuba mamica, da jaz grem mesto Stefana?« Mati so poznali blago srce Jožeta in bili zdaj prepričani, da se hoče žrtvovati za njih. »Pojdi, dragi sin, Bog te varuj na vseh tvojih potih«, rečejo nato. Pri odhodu delal se je tako veselega, da se je vsakdo varal, ki ga je videl.

Ko preteče pet let, vrne se Jože od vojakov; stopivši v rojstno hišo, poišče najprej svojo mater in jim prav krepko stisne roko, pristrčno jih pozdravlja; ali mati je ne spustijo tako hitro, ampak ga potegnejo k sebi, ga pritisnejo na svoje srce ter s solznimi očmi rečejo: »Ti si moj najboljši sin; tebi se imam zahvaliti, da še živim!«

Smešnica. »Gašpar, zakaj pa imate pri vas na vrhu zvonika petelina?« — »Veš, Jaka, ko bi imeli kokoš, znesla bi včasih jajce, ki bi se strlo, ko bi dol padlo.«

Razne stvari.

(Kadetska šola) v Mariboru se bode slovesno odprla letos na god Nj. veličanstva svetlega cesarja, dne 4. oktobra.

(V Čádramu) bo v nedeljo, dne 16. septembra, popoldne ob treh obhajalo kmetijsko bralno društvo »Sloga« občno zborovanje, pri katerem bo gosp. Belé, učitelj mariborske vinorejske šole, imel poduk »o umni porabi sadja«. Povabljeni so razven društvenih udov vsi prijatelji sadjerejstva. Odbor »Sloge«.

(Lepo odhodnico) so priredili dne 30. avgusta t. l. na Slatini svetokriški veljaki č. g. Martinu Ulčniku. Navzoč je bil tudi deželni poslanec gosp. dr. Jurtela.

(Ustanovna slavnost) bralnega društva v Gornji Radgoni dne 16. t. m. bode jako